



# Шкільна Імперія № 148

Спецвипуск



Сьогодні в номері:



Друга світова війна – свідчення прояву патріотизму, великих чеснот воїнів – українців, що боролися проти нацизму. Ціною незчисленних утрат вони змогли захистити свій дім і Батьківщину.

Вже стало традицією до знаменних дат проводити в школі усні журнали: «Вічна пам'ять героям», « Не згасити пам'яті вогонь», урочисті лінійки, виховні години: «Герої поруч», «Нашим захисникам присвячується», «Козацькому роду нема переводу», уроки мужності: «Дороги опалені війною», «Хай пам'ять про війну нас всіх єднає», де учні та педагоги школи долучаються до збереження національної пам'яті українського народу, вшановують тих, хто поліг у горнилі боїв, хто кров'ю своєю скропив землю, хто пройшов крізь бої, лихо, голод і холод, хто вижив у цій смертельній війні. На всі заходи запрошуються почесні гості: діти війни, ветерани АТО, волонтери, члени громадських організацій, представники

військових частин. З шкільної сцени звучать бойові пісні, патріотичні вірші, слова пошани нашим захисникам. Жива пам'ять про трагічні



події є наочним аргументом на користь збереження незалежності, громадського миру, єдності та злагоди у суспільстві.

Деркач Н.В., заступник директора з НВР

## Чарівна скринька

Є події, які ніколи не стираються з пам'яті. Зараз наближається 75 річниця перемоги над нацизмом. Коли я почала думати про це, мені прийшла на згадку одна річ, яку нещодавно я бачила у своєї подруги. Це була скринька: стара, потерта, але дуже дорога сім'ї. Там були такі незвичні для нас, чорно-білі фотографії. Моя подруга розповіла мені одну історію. Яку почула від своєї бабусі.

Історія мого дідуся – це не просто історія моєї сім'ї, я вважаю, що це вклад в історію країни. І це звучить гордо. Мій дідусь, Плотічкін Євгеній Олексійович, був льотчиком першого класу.

Авіація змушує людину зайнятися собою і укласти свою свободу, свою волю в рамки, такі жорсткі, але доцільні. Тільки велика любов до неба допомагала моєму дідусеві переносити ту тяжкість, яку він добровільно поклав на себе в служінні авіації. І коли почалася війна мій дідусь мужньо захищав свою Батьківщину. Його авіаційний полк займався розвідкою позицій противника, фотографував їх і направляв артилерію і танки на ворога. Євгеній Олексійович літав майже на всіх типах літаків-розвідників (СУ-2, ЯК).

Збив 19 літаків ворога.

Одного разу, під час авіарозвідки, фашисти збили літак дідуся. Він був поранений, але зумів відвести літак на свою територію і посадити в лісі прямо на дерева. Цінні розвіддані не постраждали. Його врятували партизани і переправили в госпіталь. Після лікування дідусь повернувся в свій полк і продовжив службу. І знову, і знову були бої в повітрі.

Давно вже немає з нами дідуся, але в нашій сім'ї зберігаються його фотографії. На грудях героя заслужені бойові нагороди та багато медалей, але нажаль їх немає в наявності в моєї сім'ї. Дідусь у друге одружився після смерті моєї бабусі і всі нагороди забрала собі його нова

родина. Але пам'ять та гордість ніхто не може забрати.

Такі герої, як він, врятували весь світ від фашистів. І я пишаюся своїм дідом! І тільки коли небо чисте, і душа з гордістю віддає себе роботі – це насправді людина, яка віддала своє життя Батьківщині.

Я слухала цю розповідь, затамувавши подих, була вражена відвагою і патріотизмом її дідуся і тепер розумію, чому ту скриньку моя подруга називає чарівною.

Статівка А.О., вчитель української мови



З Днем Перемоги!

Дев'яте травня – є не тільки прекрасним весняним днем, а й незабутньою, пам'ятною датою – Днем Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Так мало залишилося тих, хто має безпосереднє відношення до цього свята, кому особисто ми, нинішнє покоління, повинні зараз вклонитися у ноги і подякувати за велику Перемогу.

Побажаємо від усього серця ветеранам здоров'я та довголіття й пообіцяємо, що будемо докладати всі зусилля, щоб зберегти пам'ять про тих, хто йдучи довгими верстами лихих років, наближав час світлої перемоги.

Вітаємо зі святом!

Травкіна Ядвіга, учениця 11-А класу

## Виставка малюнків річниця з Дня перемоги над нацизмом



Рогов Іван 3-А клас



Червоний Олександр 2-а клас  
"Квіти краще куль"



Мірсон Веніамін 2-а клас "Ні війні! Хай буде мир"



Мудрак Володимир 3-А  
"Ми пам'ятасмо"



Борботько Максим 2-А клас



Журавльова Аріна 4-А клас

## Віртуальна екскурсія до шкільного музею

2020 рік в історії нашого народу особливий – в цьому році ми відзначаємо 75 річницю перемоги над нацистськими загарбниками. Війна безпосередньо і надзвичайно жорстоко пройшла як територією Харківщини, так і нашого міста. Тому екскурсію нашим шкільним музеєм ми присвячуємо саме періоду історії нашого міста часів Другої світової війни.

Наш шкільний музей створено в 2013 році. В основу експозиції музею склали зібрані вчителями та учнями нашої школи документи,



бойові нагороди учасників бойових дій – членів їхніх родин, деякі особисті речі, документи, нагороди, зразки солдатського одягу воєнних часів, матеріали періодичної преси, література, деякі види зброї, солдатського спорядження, предметів особистої гігієни, записники тощо.

Крім того шкільний музей оснащений

стендами, присвяченими меморіальним місцям нашого міста, та стендом про наших земляків – героїв війни.

Наша школа активно співпрацює з ветеранською організацією нашого району та пошуковими клубами. Учні школи регулярно відвідують меморіальні місця нашого міста, доглядають за могилою невідомого солдата в Олексіївському лісі.

На першому стенді нашого музею можна побачити озброєння радянських воїнів часів Другої світової війни – карабін Мосіна та пістолет-автомат Шпагіна, саме такою зброєю були озброєні бійці Червоної армії які захищали та визволяли наше місто. Поруч з ними - кулеметна стрічка та диск до ручного кулемета системи Дегтярьова. На нижній полиці розташовані магазини для ручних кулеметів, каска радянського солдата, та офіцерська командирська сумка. Всі ці експонати в наш музей передав активний учасник пошукових загонів, випускник нашої школи Вадим Стяглик.

А ось далі на стіні є копія прапора Перемоги – саме такий прапор був піднятий в травні 1945 року над Рейхстагом бійцями 150 стрілецької дивізії 79 стрілецького корпусу 3 ударної армії 1-го Білоруського фронту. А нижче на манекенах - зразки військової форми радянських солдатів. Зліва форма солдата зразка 1943 року, а правіше форму офіцера Червоної Армії зразка 1941-1942 років.

Внизу на полицях знаходяться речі особистої гігієни червоноармійців – футляри для зубних щіток та мильниця, а поруч з ними особисті речі наших бійців – кружка, ложка, солдатський котелок, фляга. А ще нижче знаходяться елементи амуніції та особисті речі німецьких солдат – каска, ліхтарик, футляр для протигазу, обойми до рушниці системи Маузер.

На сусідніх полицях виставлено колекцію

іграшкових танків часів Другої Світової війни, яку зібрали учні нашої школи. А внизу лежать: польова сумка полковника Журавля В.В., скляна фляга в футлярі та сумка для протигазу.

Перейдемо до наступного стенду нашого музею – тут до уваги документи члена сім'ї вчительки математики нашої школи Прусенко Тетяни Миколаївни – Якушина Петра Єгоровича: військовий квиток, орденська книжка, посвідчення ветерана війни, посвідчення Якушина П.Є. про нагородження медаллю «20 років перемоги у Великій Вітчизняній війні», Посвідчення і знак «Ударника дев'ятої п'ятирічки».

Поруч знаходиться стенд, на якому експонуються особисті речі, нагороди та документи рідних наших вчителів Дюкарева Михайла Васильовича – дядька вчительки російської мови та літератури Дюкаревої Антоніни Василівни, та Крючкової (Бондарь) Віри Андріївни – мами директора нашої школи Петрової Світлани Михайлівни.

Буде цікаво дізнатися історію портсигара Дюкарева М.В. Вони з своїм товаришем в День Перемоги 9 травня 1945 року обмінялись на пам'ять портсигарами, а в майбутньому обидва спочатку стануть студентами педагогічного інституту, а пізніше вчителями і директорами



шкіл.

Окрім нагород та нагородних документів Крючкової (Бондарь) В.А. особливої уваги заслуговує її солдатська книжка, яка фактично засвідчує весь її бойовий шлях. Тут також представлені фотографії ветеранів Станіславської дивізії та карта бойового шляху цієї частини, який до речі проходив і через територію Харківщини.

І на останньому стенді зібрані теж дуже цінні експонати – копії газети «Во славу Родины», де розміщені матеріали про звільнення нашого краю, оригінали листівок німців, які розповсюджувались серед наших солдатів із закликком здаватись у полон.

На нижніх полицях представлені різноманітні видання присвячені воєнній тематиці, а також фотоальбоми, зібрані учнями нашої школи ще у 80-х роках, коли наша школа тільки починала свою роботу.

І окремо хочеться звернути увагу на особливі матеріали: наша шкільна дитячо-юнацька організація «Гармонія» проводила загальношкільний проект «Родина пам'ять про війну» у ході якого учні зібрали і узагальнили матеріал про своїх рідних – учасників Другої світової війни.

Зоря Анастасія, учениця 9-А класу

### Діти війни

Блакитне небо, ми весні радієм  
І живемо, не знаючи біди.  
А поруч з нами живуть люди,  
у пам'яті яких війни сліди.  
Маленькими вони зазнали лиха...  
І подорослішали разом в мить одну!  
Дитинства всі тоді лишилися стиха...  
Вони ніколи не забудуть ту війну!  
Сьогодні ми шануймо ветеранів  
За подвиг їх, за відданість в бою,  
За мужність проти "тих" тиранів,  
За сьогоднішнє, що зробили казкою!

Лещина Н.М., вчитель української мови

## Вторая мировая война как гуманитарная катастрофа

Вторая мировая война стала крупнейшим вооруженным конфликтом в истории человечества - в ней участвовало почти 80 процентов населения Земли. Именно поэтому ее правильно называть мировой, а не



отечественной. Это также единственный конфликт, в котором было применено ядерное оружие. Это самая кровавая и самая масштабная война.

Это война привела к глубоким трансформациям политической и социальной структуры мира. Не может быть никакого реального статистического измерения человеческих и материальных затрат Второй мировой войны. Денежные затраты правительств оцениваются в колоссальные суммы, но это не может оценить человеческие страдания, лишения и ужасы, продуцированные войной. Вся система экономической эксплуатации и политического господства идеологии фашистской Германии была пронизана жестокими и бесчеловечными методами. После войны

миллионы людей по всей Европе остались без крова. По оценкам, насчитывалось 21 000 000 беженцев, люди были физически истощены пятью годами напряжения, страданий и недоедания. Дороги Европы были забиты беженцами в течение всего 1945 года и вплоть до 1946 года. Оценки убитых варьируются от 35 миллионов до 60 миллионов. В результате опустошения большая часть Европы превратилась в лунный пейзаж: города, опустошенные или взорванные снарядами, обугленные и почерневшие деревни, дороги, изрытые дырами или воронками от бомб, железные дороги, вышедшие из строя, разрушенные мосты, затонувшие корабли... Ужасные последствия ложной идеологии, фанатизма, расизма, слепого бюрократического послушания, садистского извращения и педантичной черствости продемонстрировали то, на какое дно могут опуститься люди, под воздействием пропаганды и разрушения моральных устоев.

Эти ужасающие события должны быть уроком для человечества, чтобы этоникогда больше не повторилось. Захват чужих территорий, провозглашение превосходства какой-то нации приводит к катастрофе глобального масштаба. Нет ничего более ценного, чем человеческая жизнь. Цивилизация снова сталкивается с насущной проблемой сохранения жизни: эпидемии и войны, экологические вызовы...

Мы должны усвоить уроки прошлого, сделать выводы и строить цивилизацию, которая нацелена на благо человека и формировать убеждения, нацеленные на понимание ценности человеческой жизни.

Владленова Л., ученица 8-А класса

## Онлайн-кінозал

Нещодавно наш 10-А переглянув фільм «В бой идут одни старики», котрий вийшов на екран понад 47-років поспіль, але є цікавим і для нинішнього покоління.

Хлопців і дівчат зацікавив та захопив сюжет фільму: «співаюча» ескадрилья льотчиків б'ється з «асами» Герингу, визволяючи територію України від німецько-фашистських загарбників. Бойові польоти і битви з німцями та мирні будні йдуть поруч, де льотчики просто живуть, захоплюються, дружать, радіють життю, посміхаються, не підозрюючи, що когось з них наступного дня може не стати...

Однокласників вразили події тих грізних років, тому вони склали вірші, які присвятили героям кінострічки.

Сергейко Олександр, учень 10-А класу



« В бій йдуть тільки «старі»  
« В бій йдуть тільки «старі»,  
І героїзм льотчиків – приклад для молоді.  
А клич героя Леоніда Бикова: «Будемо жити» -  
Це нам дороговказ: Україну любити.  
Дружба, вірність й відданість  
Їх правило життя.  
Через роки герої пронесли ці почуття,

А ми повинні це розуміти.  
На їхньому прикладі жити.  
Давно Смуглянки немає в живих  
І Зої з Машею серед них.  
Ромео «сів», він долетів,  
Хлопець жити, любити хотів.  
А скільки їх полягло в боях?  
По всій землі – в лісах, степах.  
Ми свято пам'ятаємо, свято шануємо,  
За героїчний вчинок їх шануємо.

Крат Владислав, учень 10А класу

### Защитники неба

Идёт «старик» на путь отважный  
Защитать себя и вас!!!  
И с каждым днём, он на рассвете  
Думает как гибнут дети,  
И гибнут люди там в огне,  
И как без песни на войне,  
Ведь сердце просит там вдвойне.  
С песнею кружа, собьём мы мейсер на УРА!!!  
Ведь всё пройдёт, и не заметишь,  
Ведь главное, чтоб жили дети.

Рудько Дмитрий, ученик 10-А класс

Мужність і відвага крізь покоління  
Багато вже минуло років  
З часів отих, як скінчилась війна...  
І зроблено немало мужніх кроків  
Для того, щоб в душі була весна...  
Весна, без гуркоту гармат, боїв жорстоких,  
Щоб люди всі у мирі й злагоді жили.  
Війна залишила багато ран глибоких  
Для того, щоб сьогодні жити всі могли.  
Ми слово "Дякуємо!!!" казати не перестанем  
І шанувати ветеранів з року в рік!  
І мир клянёмось захищати без перестану,  
Щоб не почути знову війни крик!!!

Творча група учнів 7-А класу

В бой идут одни старики!  
 Ну что сказать об этом фильме...  
 И вовсе ведь они не старики,



"Кузнечик" по любому поводу шутил,  
 но "мессер" не один он сбил.  
 "Ромео" был влюблен в "Джюльетту",  
 но всё разрушило то лето  
 и если б не проклятая война,  
 была б прекрасная семья.  
 И был девиз: "Захочешь жить- умей  
 вертеться!"  
 И цель ведь не всегда оправдывает средства.  
 Скворцов летал в горящем самолёте,  
 другого шанса ведь могло не быть!  
 Спасибо вам ребята! Будем жить!

Маркунас Стефана,  
 ученица 10А класса

те парни, что в войну стали седыми!  
 Патриотизм наших людей,  
 давно известен во всем мире.  
 "Маэстро" рьяно рвётся в бой,  
 взывая в небо эскадрилью.  
 Не всё война у молодых ребят.  
 И арфы нет- возьмите бубен.  
 "Смуглянка"- песня долгих лет.  
 Недавних школьников отважный подвиг  
 неподкупен.  
 "Я сбил, я сбил, товарищ командир"  
 "Ай-ай-ай... Ну что ты натворил.  
 С испугу наверно получилось"  
 "Пилотом можешь ты не быть,  
 летать научим все равно,  
 но музыкантом быть обязан"-  
 знакомы всем из фильма эти фразы.  
 Мотор дрожит, сердца сильнее заставляя  
 биться  
 В бою ведь может всякое случиться.  
 И наши прадеды судьбу делили поровну- на  
 всех,  
 отдушиной их был оркестр.  
 Комдив отца им заменил,  
 Макарыч аппаратами снабдил,



## Шкільна Імперія № 148

### Спецвипуск

Верстка: Цибань Юліана

Редактор: Зоря Анастасія

Адреса редакції:

Харків, Шевченківський р-н, пр.  
 Перемоги, 74Д